

POHREBENIE MIRSKÍCH ČELOVÍK

Pre vnútornú potrebu
katedrály Narodenia Presvätej Bohorodičky Košice 2006

Tropár, hl.2.

Jeh-dá sniz-šél je-sí k smér-ti, ži-vo-té bez-smért-nyj, toh-dá ád u-mert-víl
je-sí blis-tá-ni-jem bo-žest-vá. Jeh-dá že i u-mér-šy-ja ot pre-is-pód-nich
vos - kre - síl je - sí, vsja sí - ly ne - bés - ny - ja vzy - vá - chu:
žiz-no-dáv-če, Chris-té Bó-že náš, slá-va Te-bí.

PANYCHÍDA

Svja-týj Bó-že, svja-týj kríp-kij, svja-týj bez-smért-nyj, po-mí-luj nás.

Lík: Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj pomíluj nás.

Jeréj: Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj pomíluj nás.

Lík: Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

Jeréj: I nýňi, i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

Lík: Presvjatája Trójce pomíluj nás, Hóspodi, očíst hrichí naša, Vladýko prostí bezzakónija naša, Svjatýj, posítí, i iscílí némošči naša, ímene Tvojeho rádi.

Jeréj: Hóspodi pomíluj (3x).

Lík: Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

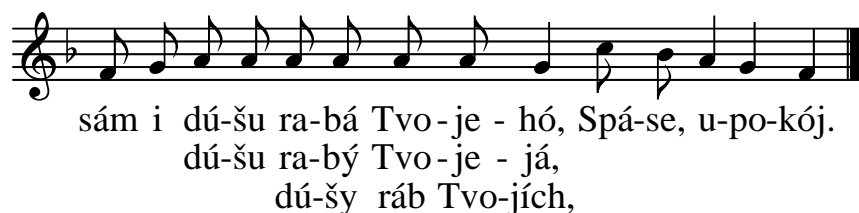
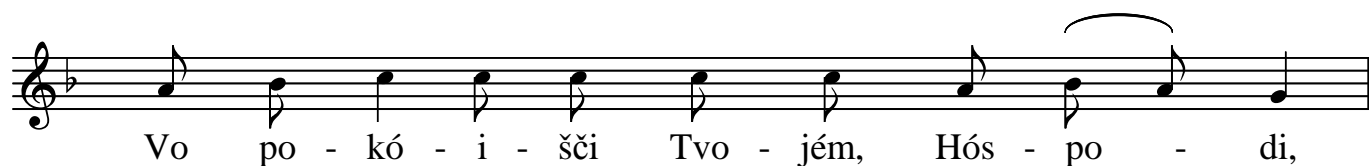
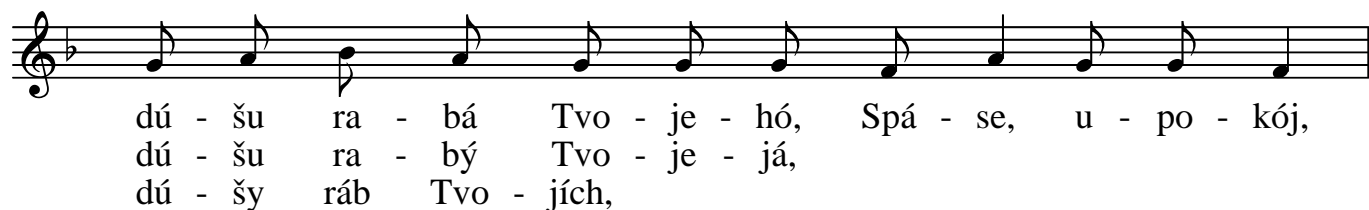
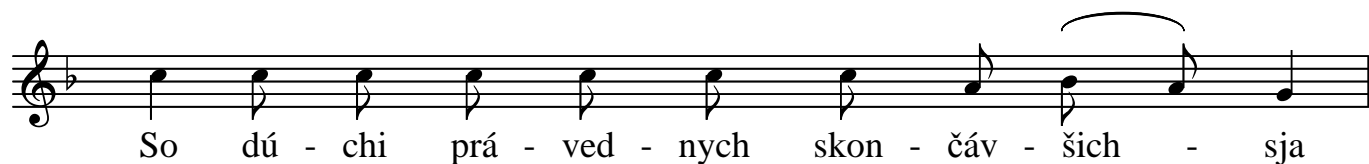
Jeréj: I nýňi, i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

Lík: Ótče náš, íže jesí na nebesích, dá svjatítsja ímja tvoje, dá príidet cárstvije tvoje, dá búdet vól'a tvojá, jáko na nebesí, i na zemlí. Chl'ib náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i my ostavl'ájem dolžnikóm našim. I ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Jeréj: Jáko tvoje jést' cárstvo, i síla, i sláva, Otcá i Sýna i Svjataho Dúcha, nýňi, i prísno, i vo víki vikóv.

Lík: Amíň.

Tropari, 4. hlas, samopodóbňi

I ný-ňi i prís - no, i vo ví-ki vi-kóv. A-míň.

Je - dí - na čís - ta - ja i ne - po - ró - čna - ja d'í - vo,

róžd-ša-ja Bó-ha bez sí-me-ne pló-ti-ju, to-hó mo-lí spas-tí-sja dú-ši je - hó.
to-hó mo-lí spas-tí-sja dú-ši je - já.
to-hó mo-lí spas-tí-sja dú-šam ích.

Jeréj: Pomiluj nás, Bože, po veľicij mĺlosti Tvojej, mólímtisja uslyši i pomĺluj.

Hós-po-di, po-mĺ-luj, Hós-po-di, po-mĺ-luj, Hós - po-di, po-mĺ-luj.

Jeréj: Ješće mólímsja o upokojeníji dúši usópšaha rába Bóžija (*ilí* usópšija ráby Bóžija, *ilí* usópšich rab Bóžiich) (*imja rék*) i o jéze prostítisja jemú (*ilí* jej, *ilí* im), vsjakomu prehrišeníju vól'nomu že i nevoľ'nomu.

Jeréj: Jáko da Hospód' Bóh učínít dúšu jehó (*ilí* jejá, *ilí* dúšy ích), id'íže právedniji upokojájutsja.

Jeréj: Mĺlosti Bóžija, cárstva nebésnaho i ostavlínija hrichóv jehó (*ilí* jejá, *ilí* ích) u Christá bezsmértnaho Cárja i Bóha nášeho prósim.

Po - dáj, Hós-po-di.

Jeréj: Hóspodu pomolímsja.

Hós - po-di, po-mĺ-luj.

Jeréj: Bóže duchóv i vsjákijsja plóti, smért' poprávyj, i dijávola uprazdnívyj, i život míru tvojemú darovávyj: sám, Hóspodi, upokój dúšu usópšaha rába Tvojeho (*ilí* usópšija ráby Tvojeja, *ilí* usópšich rab tvojích) (*imja rék*), v mĺst'í svĺt'li, v mĺst'í zláčňi, v mĺst'í pokójňi, otňúduže otbižé bolízň, pečáľ i vzdychánije: vsjákoje sohrišeníje sod'íjanoje im (*ilí* jeju, *ilí* ími) slóvom, ilí d'ílom, ilí pomylšĺlénijem, jáko bláh i čelovikol'úbec Bóh prostí, jáko ňíst' čelovík íže žív búdet, i ne sohrišíť: tý bo jedín kromí hrichá, právda tvoja právda vo víki, i slóvo Tvoje ístina.

Jáko Tý jesí voskresénije i živót i pokój usópšaho rába Tvojehó (*ilí* usópšija ráby Tvojejá, *ilí* usópšich rab tvojích) (*imja rék*), Christé Bóže náš, i tebí slávu vozsyhlájem, so beznáčál'ny m Tvojím Otcém, i presvjatým i blahím i žovotvorjáščim Tvojím Dúchom, nyňi i prísno i vo víki vikóv.

Lík: Amíň.

Jeréj: Premúdrost'.

Lík: Čestníjšuju cheruvim i slávňijšuju bez sravnénija serafim, bez istl'ínija Boha Slova róždšuju, súščuju Bohoródicu t'a veličájem.

Jeréj: Sláva Tebí, Christé Bože, upová nje naše, sláva Tebí.

Lík: Sláva: i nyňi: Hóspodi pomiluj (3x). Blahoslóví.

Jeréj: Voskresýj iz mértvych i živými i mértvymi obladá j aj, Christós, ístinnyj Boh náš, molítvami prečístija svojejá Matere, svjatých slávnych i vsechválhych apoštol, prepodóbných i bohonósných otec našich, i vsich svjatých, dušu (*ilí* dúšy) ot nás prestávl'shahosja raba svojeho (*ilí* prestávl'shijasja rabý svojejá, *ilí* prestávl'shichsja rab svojich) (*imja rék*) v selénijich právednych učínít, v nídrich Avraáma upokójit, i s právednymi pričtét i nás pomílujet, jáko bláh i čelovikol'úbec.

Lík: Amíň.

Jeréj: V blaženňim uspéniji víčnyj pokoj podážd, Hóspodi, usópšemu rabú Tvojemú (*ilí* usópšej rabi Tvojej, *ilí* usópšym rabom Tvojím) (*imja rék*) i sotvorí jemu (*ilí* jej, *ilí* im) víčnuju pá m ja t'.

Lík: Víčnaja pá m ja t' (3x).

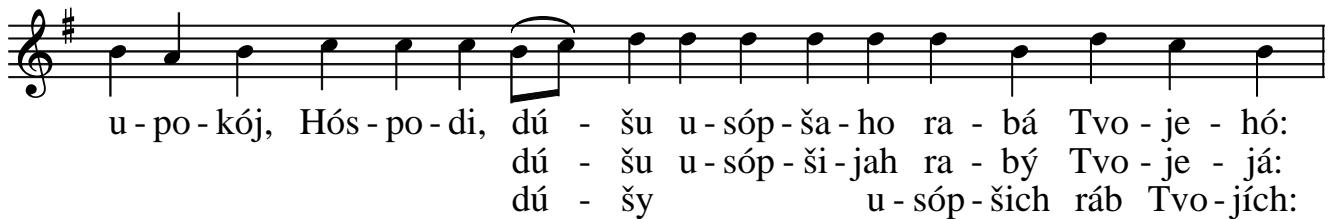
Lík:

POCHORON:

Allilúja hl.8.:

Tropár, hl.8.:

Slá - va Ot - cú, i Sý - nu, i svja - tó - mu Dú - chu,
i ný - ňi i prís - no, i vo ví - ki vi - kóv. A - míň.

Te - bé i stí - nu i pri - stá - ni - šče í - ma - my,
i mo - lít - ven - ni - cu bla - ho - pri - ját - nu ko Bó - hu,
je - hó - že ro - di - lá je - sí, Bo - ho - ró - di - ce, bez - ne - víst - na - ja vír - nych spa - sé - ni - je.

Poslém že pojem neporóčny.

Jeréj:

Bla - žé - ni ne - po - róč - ňi - ji v pu - tí,
cho - d'áš - či - ji v za - kó - ňi Hó - spo - dňi

Lík:

Bla - ho - slo - vén je - sí Hó - spo - di,
na - u - čí nas o - prav - dá - ni - jem Tvo - jím.

Jeréj:

Bla - žé - ni i - spy - tá - juš - či - ji svi - d'í - nija, Je - hó,
vsim sérd - cem vzýš - čut Je - hó.

Bla - ho - slo - vén je - sí Hó - spo - di,

na-u-čí nas o - prav - dá-ni-jem Tvo-jím.

Bláh mňí za-kón úst Tvo-jích, pá-če tý-sjašč zlá-ta i sreb - rá.

Bla - ho - slo - vén je - sí Hó - spo - di,

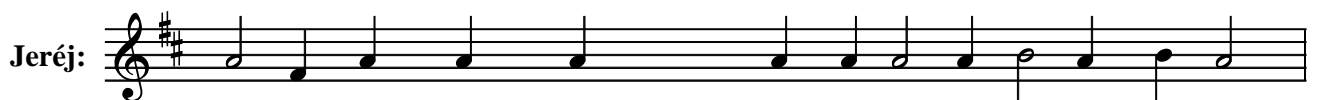
na-u-čí nas o - prav - dá-ni-jem Tvo-jím.

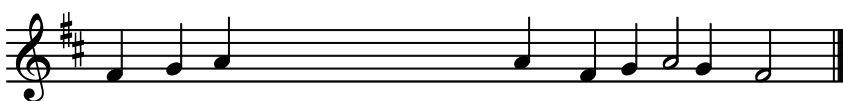
Rú - ci Tvo - jí so - tvo - rí - sťi mjá i so - zdá - sťi mjá:

vra-zu-mé mja, i na-u-čú-sja zá-po-vi-dem Tvo - jím.

Já - ko ášče by ne zákón Tvój po - u - čé - ni - je mo - je býl,

toh-dá úbo pohíbl bých vo smi-ré-ni-ji mo-jém.

Vo vík ne - za - búdu o - prav - dá - nij Tvo - jích,

já-ko v ních o-ží-vil mjá je-sí.

Jerėj:
 Tvój jésm áz, spa - sí mjá.

Lík:
 Spá - se, spa-sí dú-šu ra-bá Tvo-je-hó.
 ra-by Tvo-je-já.
 ra-bóv Tvo - jích

Jerėj:
 Svi-tíl'-nik no-há-ma mo-jí-ma zá-kon Tvój, i svít ste-zjám mo-jím.

Lík:
 Spá - se, spa-sí dú-šu ra-bá Tvo-je-hó.
 ra-by Tvo-je-já.
 ra-bóv Tvo - jích

Jerėj:
 Us - tá mo - já ot - ver - zóch, i pri - vle - kóch dúch,

 já-ko zá-po-vi-dej Tvo-jích že-lách.

Lík:
 Spá - se, spa-sí dú-šu ra-bá Tvo-je-hó.
 ra-by Tvo-je-já.
 ra-bóv Tvo - jích

Jerėj:
 Us - tá mo - já ot - ver - zóch, i pri - vle - kóch dúch,

 já-ko zá-po-vi-dej Tvo-jích že-lách.

Lík:

Spá - se, spa-sí dú-šu ra-bá Tvo-je-hó.
ra-by Tvo-je-já.
ra-bóv Tvo - jích

Jerėj:

Pri-zrí na mja i po-mí-luj mja, po sú-du ľú-bja-ščich í-mja Tvo-jé.

Lík:

Pri - zrí na mja i po - mí-luj mja.

Jerėj:

Da pri - blí - žit - sja mo - lít - va mo - ja pred Ťa, Hós - po - di, po

slo-ve-sí Tvo-je-mú vra-zu-mí mja.

Lík:

Po - mí - luj, u - po - koj, soz - dá - ni - je Tvo - jé, Vla - dy - ko,

mo-lít-va-mi Bo-ho-ró-di-cy i bsích Svja-tých.

Jerėj:

Ži - vá bú - det dušá mojá i vos - chvá - lit Ťa:

i súd'by Tvo-ja po-mó-hut mňí.

Lík:

Za-blu-dích já-ko ov-čá po-híb-še-je: vzy-ščí ra-bá Tvo-je-hó,

já-ko zá-po-vi-dej Tvo-jích ne za-bých.

Troparí za upokoj, hl.5. (samopodóbňi)

Bla - ho - slo - vén je - sí Hó - spo - di,

na-u-čí mja o-prav-dá-ni-jem Tvo-jím.

Svja - tých lík o - brí - te is - toč - nik žíz - ňi, i dver ráj - sku - ju:

da ob - rja - šču i áz púť po - ka - já - ni - jem, po - híb - še - je ov - čá áz jésm,

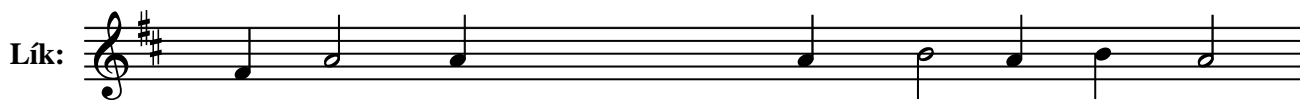
voz - zo - ví mja Spá - se, i spa - sí mja.

Bla - ho - slo - vén je - sí Hó - spo - di,

na-u-čí mja o-prav-dá-ni-jem Tvo-jím.

Ó - braz jésm neizrečénnyja Tvo - je - já slá - vy,

áš - če i jáz - vy no - šú pre - hri - še - nij: u - šcé - dri Tvo - je soz - dá - ni - je Vla - dí - ko,

i o - čís - ti Tvo - jím bla - ho - u - tró - bi - jem,

i vozžel'ínnoje o - té - če - stvo po - dážd' mí,

ra - já pá - ki ží - te - ľa mja so - tvo - rjá - ja.

Jeréj: Bla - ho - slo - vén je - sí Hó - spo - di,

na-u-čí mja o-prav-dá-ni-jem Tvo-jím.

Lík: Áhn - ca bózija pro - po - ví - dav - še,

i za-klá-ni býv - še já - ko - že áhn - cy i k žíz - ňi ne - sta - rí - je - mij,

svja - tí - ji, i pri - sno - súš - čňij pre - stávl' - še - sja,

To-hó pri-líž-no mú-če-ni-cy mo-lí-te, dol-hóv raz-ri-še-ni-je nám da-ro-vá-ti.

Jeréj: Bla - ho - slo - vén je - sí Hó - spo - di,

na-u-čí mja o-prav-dá-ni-jem Tvo-jím.

Lík:

U - po - kój Bóže rá - ba Tvo - je - hó, i u - či - ní je - hó vo ra - jí,
 rá - bu Tvo - jú jú
 Bó - že ráb Tvo - jích ích

i - d'í - že lí - cy svja - tých Hó - spo - di, i prá - ved - ni - cy si - já - jut já - ko svi - ti - la,

u - sóp - ša - ho rá - ba Tvo - je - ho u - po - kój,
 u - sóp - šu - ju rá - bu Tvo - jú
 u - sóp - šich ráb Tvo - jích

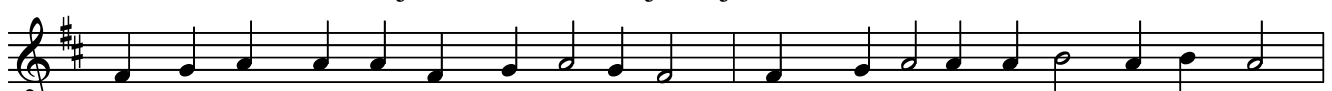

pre - zi - rá - ja je - hó vsjá so - hri - šé - ni - ja.
 je - já
 ích

Jeréj:

Slá - va Ot - cú i Sý - nu i svja - tó - mu Dú - chu.

Lík:

Tri - si - já - tel' - no - je je - dí - na - ho bo - žes - tvá,

bla - ho - čest - no po - jém vo - pi - jú - šče: svját je - sí Ót - če bez - na - čál' - nyj,

so - bez - na - čál' - nyj Sý - ne, i bo - žé - stven - nyj Dú - še,

pro - svi - tí nás ví - ro - ju Te - bí slu - žá - ščich, i víc - na - ho oh - ná is - chi - tí.

Jeréj:

I ný - ňi i prís - no, i vo ví - ki vi - kóv. A - míň.

Lík:

Rá-duj-sja Čís-ta-ja, Bó-ha plóti-ju róz-dšaja vo spa-sé-ni-je vsích,
 jé-ju-že rod čelovíčeskij obrí-te spa-sé-ni-je, to-bó-ju da ob-rjá-ščem ráj,
 Bo-ho-ródice čístaja, bla-ho-slo-vén-na-ja.

Lík:

Al - li-lú-ja, al - li-lú-ja, al-li-lú-ja, slá-va Te-bí, Bó-že. (3x)

Sľidujuť samohiásny stichíry

sv. Joanna Damaskina

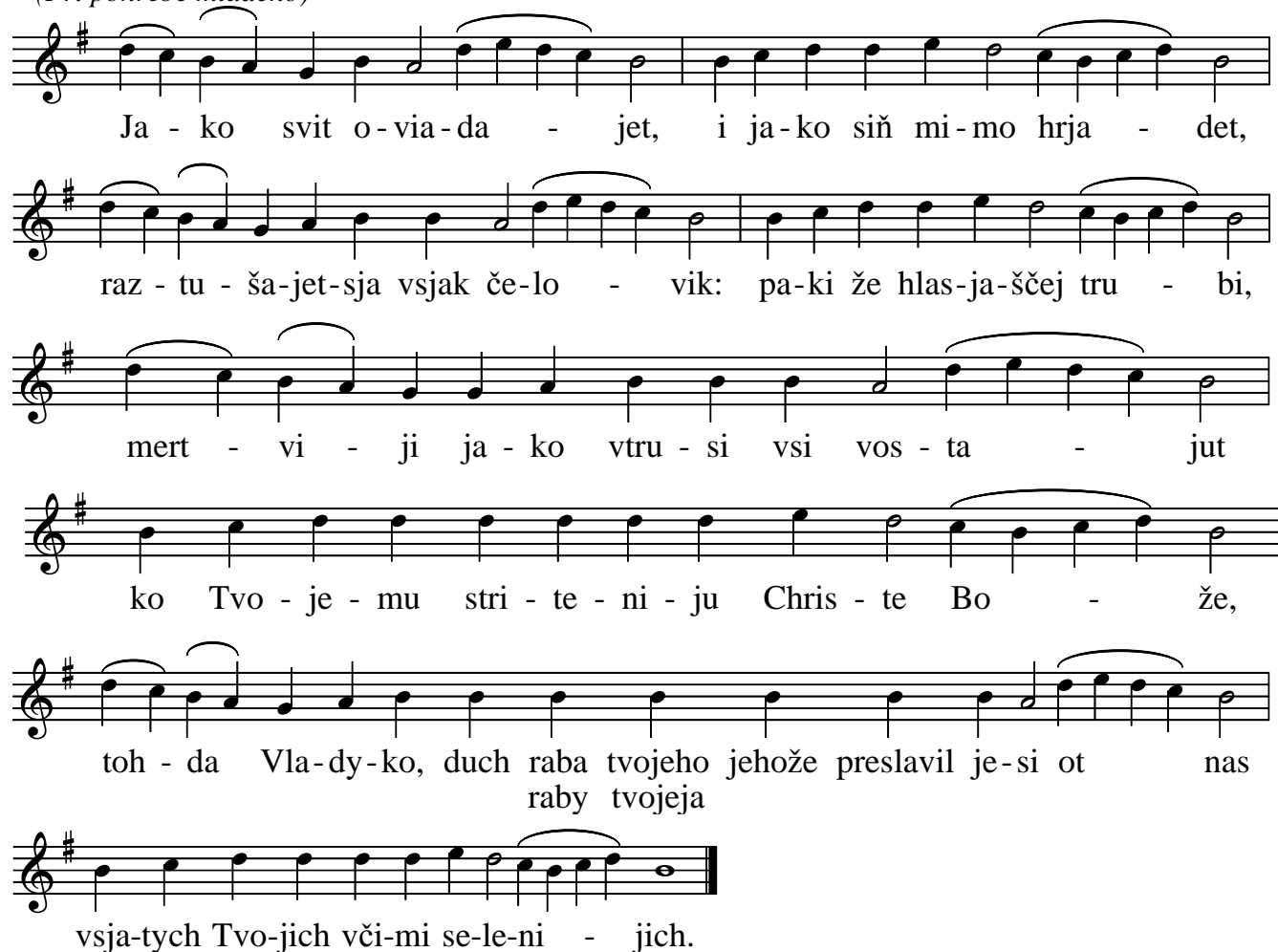
Hl.1.:

Ká-ja ži-těj-ska-ja slá-dost' pre-by-vá-jet pe-čá-li ne-pri-část-na:
 ká-ja li slá-va sto-jít na zem-lí ne-pre-lóž-na: vsjá sí-ni ne-mošč-ňij-ša,
 vsjá sna pre-lést-ňij-ša:
 je-dí-ňim mhno-vé-ni-jem, i si-ja vsjá sméř pri-jém-let.
 No vo sví-ti Chris-té-li-cá Tvo-je-hó,
 i vo nas-laž-dé-ni-ji Tvo-je-ja kra-so-tý, je-hó-že iz-brál je-sí, u-po-koj,
 já-ko čel-o-ví-kó-lú-bec.

HL.2.:

(Pri pohrebe mladého)

Ja - ko svit o - via - da - jet, i ja - ko siň mi - mo hrja - det,
raz - tu - ša - jet - sja vsjak če - lo - vik: pa - ki že hlas - ja - šče - j tru - bi,
mert - vi - ji ja - ko vtru - si vsi vos - ta - jut
ko Tvo - je - mu stri - te - ni - ju Chris - te Bo - že,
toh - da Vla - dy - ko, duch raba tvojego jehože preslavil je - si ot nas
raby tvojeja
vsja - tych Tvo - jich vči - mi se - le - ni - jich.

HL.3.:

(Nemusí sa vždy brať)

Vsja su - je - tá čelovičeskaja, jelíka ne pre - by - vá - jut po smér - ti:
ne pre - by - vá - jet bo - hat - stvo, ni sšé - stvu - jet slá - va:
pri - šéd - ši bo smér - tí, šija vsja po - tre - bí - ša - sja.
Tím - že Christú bezsmért - no - mu vo - zo - pi - jím:
prestávlennaho ot nás upokoj, id'íže vsích jest' ve - se - l'á - ščich - sja ži - lí - šče.
prestávlennuju

Hl. 4.:

(Len niekedy)

Hd'í jest' mir-skó-je pri-strá-sti-je, hd'í jest' pri-vré-men-ných meč - tá-ni-je,

hd'í jest' zla-to i sreb-ró, hd'í jest' si-la, sla-va i kra-sa;

vsjá pérst', vsjá pé - pel, vsjá síň.

No prij - dí - te, vo - zo - pi - jím bez - smért - no - mu car - jú:

Hó - spo - di, víč - ných Tvo - jích bláh

spo - dó - bi pre - stávl' - ša - ho - sja ot nás,
pre - stávl' - ša - ju - sja

u-po-ko-já-ja je-ho vo ne-sta-rí-ju-ščem-sja bla-žén-stvi Tvo - jém.
ju

HL.5.:

Po-mja-ných pro-ro - ka vo - pi - jú - šča: áz jěsm zem-l'á i pé-pel.
i pá - ki raz - smo - trích vo hro - bích,
i ví - điv kos - ti ob - na - že - ný i rích: ú - bo kto jest' bo - hat,
i - lí u - boh, i - lí si - len, kra - sen, ilí slá - ven. No u - po - koj Hó - spo - di.
so prá - ved - ny - mi ra - ba Tvo - je - hó.
ra - bu Tvo - ju

Hl. 8.:

Plá - ču i rý - da - ju, jeh - dá po - mý - šla - jú smért',
i víž - du vo hro - bích le - žá - šču - ju,
po o - bra - zu Bó - ži - ju soz - dán - nu - ju na - šu kra - so - tú,
bez-ob-ráz-nu, bez-sláv-nu, ne i - mú - šču - ju víd - a. Ó ču - de - se,
čtó si - je jé - že o nás býst' tá - in - stvo: ká - ko pre - dá - chom - sja - tl'í - ni - ju,
ká - ko so - prja - hó - chom - sja smér - ti, vo - ís - tin - nu Bo - ha po - ve - lí - ni - jem,
já - ko - že pí - sa - no jest',
po - da - júš - ča - ho prestávľšemusja u - po - ko - jé - ni - je.
(prestávľšejsja)

Diakon: Vóňmim!

Jerėj: Mír vsím!

Diakon: Premúdrost', vóňmim!

Prokímen, hl.6.:

Bla - žen pút', v óň - že í - de - ši dnes du - še,
já - ko u - ho - tó - va - sja te - bí mís - to u - po - ko - jé - ni - ja,
mís - to u - po - ko - jé - ni - ja.

Stích: K Tebí Hóspodi vozzovú, dá ne premoičiši ot mene.

Diakon: Premúdrost'!

K Solúňanom poslánija svjataho apóstola Pávla čténije.

Diakon: Vóňmim!

Brátíje, ne choščú vás ne víd'iti o uméršich, dá ne skorbité, jákože i próčii ne imúščii upováňija. Ášče bo vírujem, jáko ísus úmre i voskrése, táko i Boh uméršija o Isúsi privedét s ním. Šije bo vám hlahólem slovom Hóspodnim: jáko my živúščii ostávšii v prišéstvije Hóspodne, ne ímamy predvariti uméršich. Jáko sám Hóspod' v povel'inii, vo hlási archánhelovi, i v trubí Bóžii snídet s nebesé, i mértvii o Christ'í voskrésnut pérvije. Potom že my živúščii ostávšii, kúpno s nimi voschiščéni budem na óbiacich, v sríténije Hóspodne na vzdúsi: i táko vsehdá s Hóspodem búdera

Jeréj: Mír ti!

Diakon: Premúdrost', vóňmim!

Stích: Blažén, jehóže izbrál i prijal jesí, Hóspodi.

Diakon: Premúdrost', prósti, uslyšim svjataho jevánhelija.

Jeréj: Mír vsím!

Lík: I duchovi tvojemú.

Jeréj: Ot Joánna svjaiáho jevánhelija čténije.

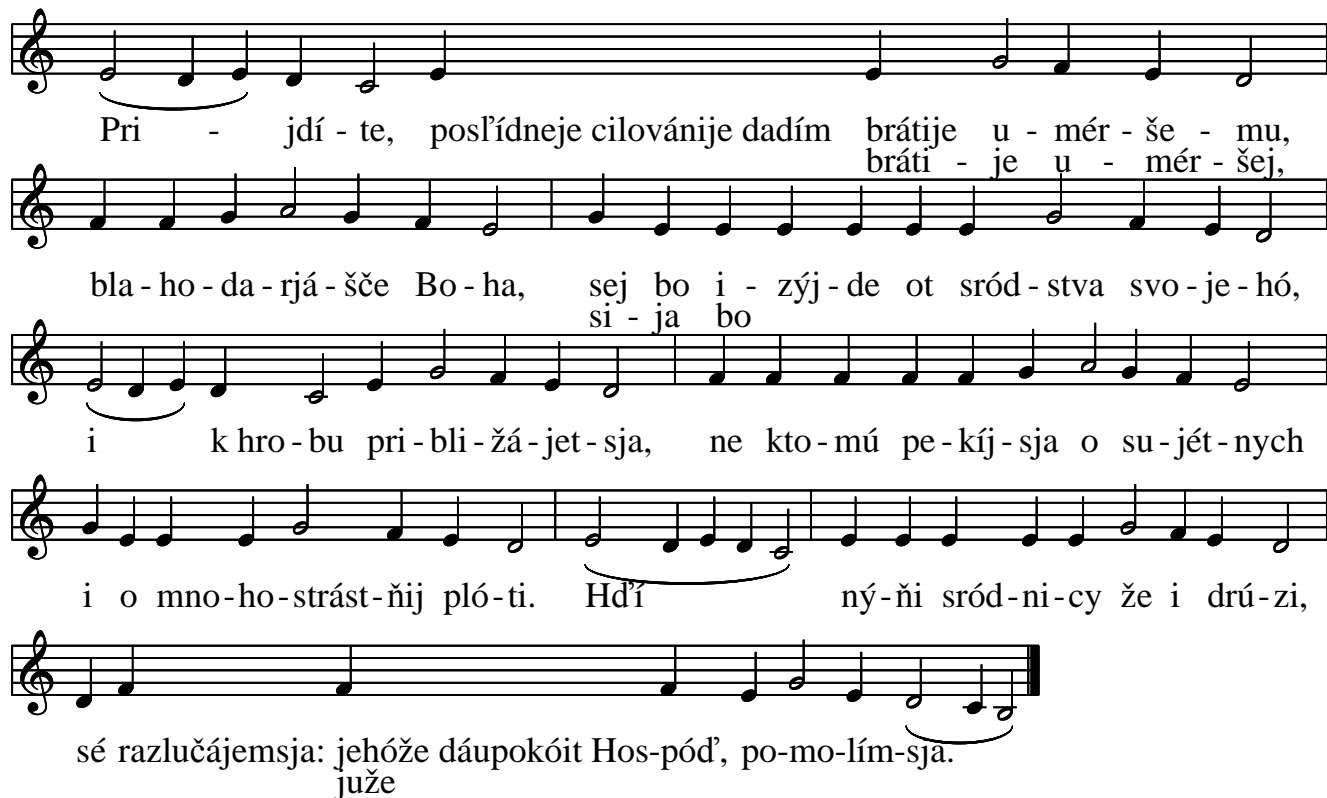
Lík: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Jeréj: Vóňmim!

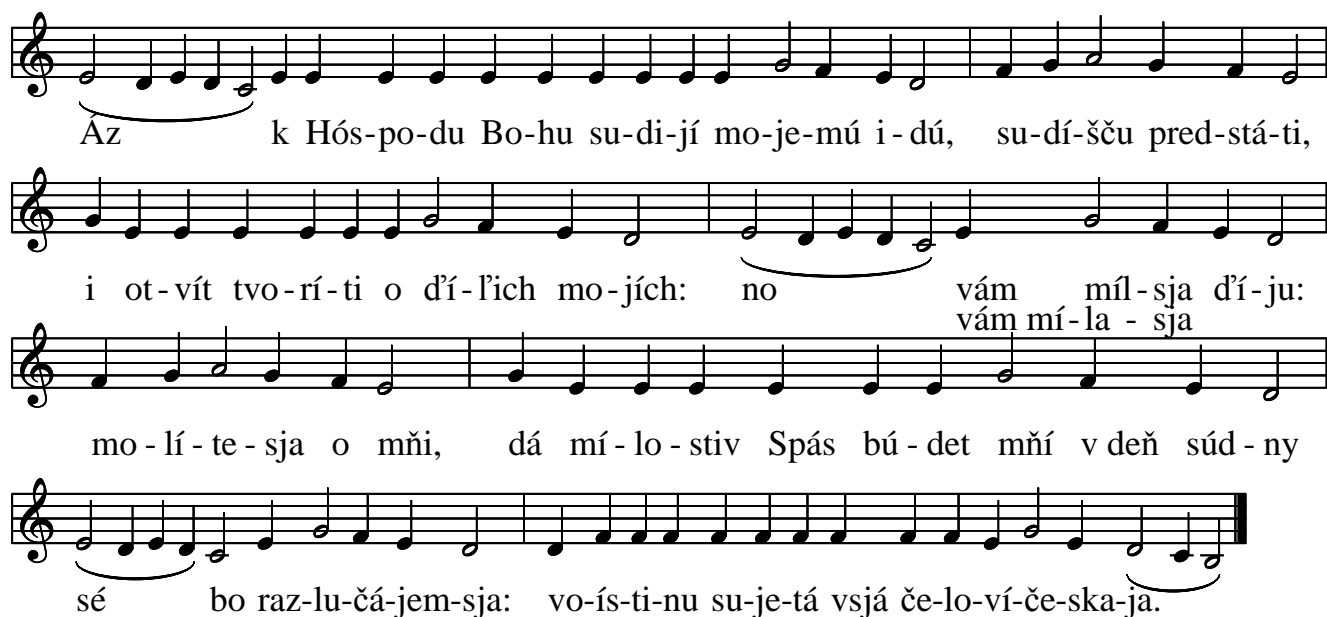
Rečé Hospod' ko prišédšym k nemú Judéjem: amíň amíň hlahól'u vám: jáko siúšajaj slovese mojihó, i vírujaj poslávšemu mjá, ímaf život víčnyj, iná súd ne priídet: no préjdet ot smérty v život. Amíň amíň hlahól'u vám: jáko hrjadét čas, i nýňi jest', jehdá mértvii uslyšat hlás Syna Bóžija, i uslyšavše oživút. Jákože bo Otec ímaf život v sebí, táko dadé i Synovi život imíti v sebí.! oblast' dadé jemu i súd tvoríti, jáko syn čelovíč jest'. Ne divítejsa semú: jáko hrjadét čas, vóňže vsí súščii vo hrobích, uslyšat hlás Syna Bóžija: l izýdut sotvóršii blahája, v voskresénije života a sotvóršii zlája v voskresénije suda. Ne mohú áz o sebí tvorili ničesóže. Jákože slýšu, suždú: i súd môj práveden jest': jáko ne iščú vóli mojejá, no vóli poslávšaha mjá Otca.

Lík: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

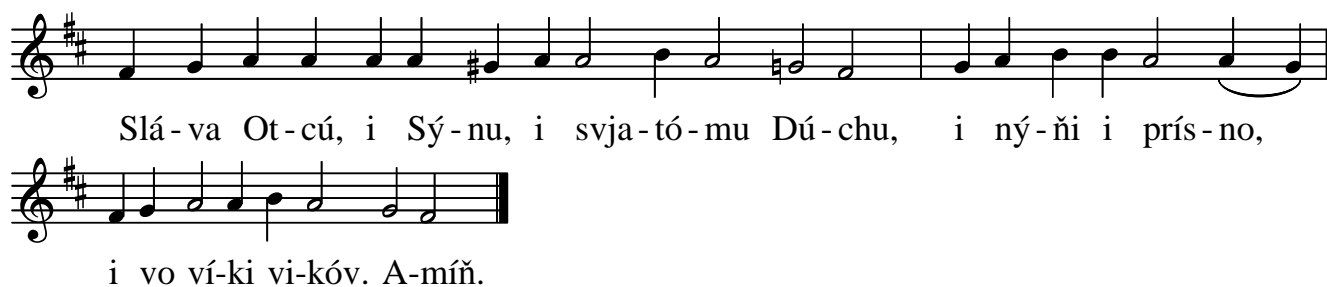
Stichíry, hl.2. (podóben: Jehdá ot dreva.)

Pri - jdí - te, poslídneje cilovánije dadím brátije u - mér - še - mu,
bráti - je u - mér - šej,
bla - ho - da - rjá - šče Bo - ha, sej bo i - zýj - de ot sród - stva svo - je - hó,
si - ja bo
i k hro - bu pri - bli - žá - jet - sja, ne kto - mú pe - kíj - sja o su - jét - nych
i o mno - ho - strást - ňij pló - ti. Hdí ný - ňi sród - ni - cy že i drú - zi,
sé razlučájemsja: jehóže dáupokóit Hos - pód', po - mo - lím - sja.
juže

Áz k Hós - po - du Bo - hu su - di - jí mo - je - mú i - dú, su - dí - šču pred - stá - ti,
i ot - vít tvo - rí - ti o d'í - l'ich mo - jích: no vám míl - sja d'í - ju:
vám mí - la - sja
mo - lí - te - sja o m'ni, dá mí - lo - stiv Spás bú - det m'ni v deň súd - ny
sé bo raz - lu - čá - jem - sja: vo - ís - ti - nu su - je - tá vsjá če - lo - ví - če - ska - ja.

Slá - va Ot - cú, i Sý - nu, i svja - tó - mu Dú - chu, i ný - ňi i prís - no,
i vo ví - ki vi - kóv. A - m'ň.

Spa - sáj nad'íjušcyjasja na t'a, máti ne - za - cho - dí - ma - ho sóln - ca,
 Bo-ho-ro-dí-teľ-ni-ce, u-mo-lí molítvami tvo-jí-mi pre-bla-há-ho Bó-ha,
 u - po - kó - jiti, mólimsja, nýňi pre - stávl' - ša - ho - sja,
 pre - stávl' - šu - ju - sja,
 pre - stávl' - šich - sja,
 i - d'í - že upokoje - vá - jut - sja prá - ved - nych dú - si:
 bo-žést-ven-nych blah naslídnika po-ka-ží, vo dvó-rich prá-ved-nych,
 naslídnicu
 naslídniki
 v pá-mjať, vse-ne-po-róč-na-ja, víč-nu-ju.

Blažénna, hl.2.

Jeréj: Vo cárstvii Tvojem, jehdá prídeši, pomjaní nás Hóspodi.

Po-mja-ní nás Hó-spo-di, jeh-dá prij-de-ši, vo cár-stvi-ji Tvo-jém.

(po každom Stichu).

Blaženi níšciji dúchom, jáko t'ích jest' cárstvo nebésnoje.

Blaženi pláčuščii, jáko t'iji uťíšatsja.

Blaženi krótcij, jáko t'iji naslíďat zemľu.

Blaženi álčuščii i žázduščii pravdy, jáko t'iji nasýťatsja.

Blaženi mílostivii, jáko t'iji pomílovani búdut.

Blaženi čístii sérdcem, jáko t'iji Boha úzrjat.

Blaženi miroívórcy, jáko t'iji synove Bóžii narekútsja.

Blaženi ízhnáni pravdy radi, jáko t'ích jest' cárstvo nebésnoje.

Blaženi jesté, jehdá ponósjat vám, i izženút, i rekút vsják zól hlahól na vy Ižúšče, mene radi.

Rádujtesja i veselítesja, jáko mzda vaša mnohá na nebesích.

Sláva: I nýňi:

NAD HROBOM.

Kondák, hl.8.

Diakon: Premúdrost' prostí, uslyším svjatáho jevanhéiija!

Jerėj: Mír vsím!

Lík: I duchovi tvojemu.

Jerėj: Ot Joánna svjatáho jevanhélija čiénije.

Lík: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Diakon: Vóňmim!

Bi nikto bol'á Lazár ot Viftánii, ot vési Mariiny i Marty sestry jejá. Bi že Maríia pomázavšaja Hóspoda mírom, i otéršaja noži Jeho vlasy svojími, jejáže brat Lazár bol'áše. Posiást' i úbo sestry k Nemú, hlahól'ušče: Hóspodi, sé, jehóže l'úbiši, bolít. Slyšav že Isús rečé: síjá bol'ížň níšť k smérťi, no o slávi Bóžii, dá proslávitsja Syn Bóžij jejá radi. L'ubl'áše že Isús Martu, i sestru jejá i Lázarja. Jehdá že uslyša, jáko bolít, tohdá prebýst' na nérnže bi míst'i, dva dní. Potom že hlahóia učeníkóm: idem v Judéju páki. Hlahólaša že Jemu učenicý: Ravví, nýňi iskáchu Tebe kámenijem pobíťi Judéje, i páki li ideš támo? Otviščá Isús: ne dvanádesjať li časov jest' vo dní? Ášče kto chódit vo dní, ne pótknetsja, jáko svit míra sehó vídít. Ášče že kto chódit v noščí, pótknetsja, jáko níšť svitá v nem. Šija rečé i po sem hlahóla im: Lazár, druh náš úspe, no idú, dá vozbužú jeho. Riša že učenicý Jeho: Hóspodi, ášče úspe, spasén búdet. Rečé že Isús o smérťi jeho, oní že mňíša, jáko o uspénii sna hlahólet. Tohdá rečé im Isús ne obinújasja: Lazár úmre. í rádujusja vás radi, dá vírujete, jáko ne bich támo, no idím k nemú. Rečé že Tomá, hlahóiemyj Bliznéc, učeníkóm: idím í my, dá úmrem s Ním. Prišéd že isús, obríte jeho četýri dní užé imúšča vo hróbi. Bi že Viftánija blíž Jerusalíma, jáko stádij pjaťnadesjať. I mnózi ot Judéj bjáchu prišli k Márt'i i Márii, dá ufišat ich o brátii jejú. Marta že jehdá usiyša, jáko Isús hrjadét, šírite Jeho, Maríja že doma sid'áše. Rečé že Marta ko Isúsu: Hóspodi, ášče by jesí zd'i býl, ne by brat môj úmerl. No i nýňi vím, jáko jelíka ášče prósiši ot Boha, dást' tebí Boh. Hlahóla jéj isús: voskrésnet brat tvoj. Hlahóla Jemu Marta: Víam, jáko voskrésnet v voskresénije, v posl'ídnij deň. Rečé

že jěj Isús. Áz jěsm voskresénije i život, vírujaj v mjá, ášče i úmreí, oživét. I vsják živýj i vírujaj v mjá, ne úm'et vo víki: jémleši li víru semú? Hlahóla Jemu: jěj Hóspodi! Áz vírovach, jáko Ty jesí Christós, Syn Bóžij, v mír hrjadýj. I šija rékši, ide, i přihlási Mariju sestru svoju taj, rékši: učitel' prišé! jest', í hlašájet t'a. Marija že jáko priíde, id'íže bi Isús, vid'ívší Jeho, páde Jemu na nohú, hlahól'ušči Jemu: Hóspodi, ášče by jesí býl zrfí, ne by úmerí mój brat. Isús že jáko víd'i ju pláčušču, i prišédš'ja s néju Judéi pláčušču, zapretí duchu i vozsmutisja sám. I rečé: hd'í položíte jeho? Hlahólaša Jemu: Hóspodi, priidí i vížd'. Proslezisja Isús.

Hlahólachu úbo židóve: vížd', káko i'ubl'áše jeho. Něcii že ot nich ríša. Ne možáše íi sej, otvérzyj oči s'lipómu, sotvoríti, dá i sej ne úmreí? Isús že páki preťá v sebí, priíde ko hrobu, bi že peščéra, i kameň ležáše na nej. Hlahóla isús: vozml'te kameň, hlahóla Jemu sestru uméršaho Marta.: Hóspodi, užé smerdít, četverodnéven bo jest'. Hlahóia jěj Isús: ne rích li tí, jáko ášče víruješí, úzriši slávu Bóžiju? Vzdáša úbo kameň, id'íže bi uméršyj ležá. Isús že vozvéd očí horí, rečé: Ótče, chválu Tebí vzdajú, jáko uslyšal jesí mjá. Áz že víd'ich, jáko vsehdá mjá posiúšaješi, no národa radi stojáščaho ókrest, rích, dá víru ímuí, jáko Ty mjá poslal jesí. I šija rék, hlasom velíkím vozzvá: Lázare, hrjadí von! I izýde uméršyj, objázari rukáma i noháma ukrójem, i líce jeho ubrúsom objázano. Hlahóla im Isús: razřišite jeho, i oslávite iti. Mnózi že ot Juděj prišédšii k Márii, i víd'ívše, jáže sotvori Isús, virovaša v Neho.

Lík: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Táže molítva proščálna:

Hóspod' Isús Christós Boh náš, íže božéstvennaja zápovidí svjatým svoím učeníkom i apoštolom dávyj, vo jéže vjazáti i rišítí pádšich hrichí, i ot oných páki my prijémše viny ióžde tvorili: dá prostí íebí, čádo duchóvnoje, ášče čtó sod'íla! jesí v nýňišnim víci, vól'noje ílí nevóí'noje, nýňi i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

Tropár, hl.8. (samohíasen):

Zem-le zí-nuv-ši, prij-mí ot Tebe sozdánnoje rukóju Bó-ži-je-ju tí-lo,
pá - ki že vozvráščšesjesja k te - bí róžd - šej:
jéže bo po obrazu býst', soz - dá - tel' pri - ját,
ty že prij-mí si-je já-ko svo - je.

Jerěj kropít svjaščénnoju vodóju hrob i vzém pérst' lopátuju krestovídno méščet, hlahói'a:

Hospódna jest' zemľá, i ispolnénije jejá: vselénnaja i vsí živúščii na nej.

Táže sýpleí pépel s kadíľnicy, hiahóľa:

Zemľá, prach i pépel jesí, čelovíče: i v zemľu páki po povel'íniju Bóžiju vozvráščájesjsja: no víčnaja ti pámjat'.

Posém pečátajet hrob, hiahóľa:

Pečátajetsja hrob sej do vtoráho prišéstvija Christóva: vo írnja Otca i Syna i svjatáho Dúcha. Amíň.

OTPUST.

Jerěj: Sláva Tebí, Christé Bože, upovánije naše, sláva Tebí.

Lík: Siáva, i nýňi: Hóspodi pomiluj 3x. Blahosloví.

Jerěj: Voskresýj iz mértvych, Christós ístinnyj Boh náš, molíivami prečistyja svojejá Matere, svjatých slávnych i vsechvál'nych apoštol, prepodóbných i bohonósnych otec našich, i vsích svjatých, dušu ot nás prestávl'sahasja raba svojehó (*imjá rék*), v seíeniich právednych učinít, v nídrich Avraáma upokóii i s právednymi sopričtét i nás pomílujet i spasét, jáko bláh i čelovikoľúbec.

Lík: Arníň.

Jerěj: V blaženňim uspenii víčnyj pokoj podážd' Hóspodi prestávl'semusja rabú svojemú jeréju (*imjá rék*), i sotvorí jemu víčnuju pámjat'.

Lík: Víčnaja pámjat'. 3x

Vič - na - ja pá-mjať, vič - na-ja pá-mjať, vič - na-ja mu (jej) pá-mjať.
 Bla - žen-nyj po-kój, vič - na-ja pá-mjať, vič - na-ja mu (jej) pá-mjať.

ilí

Vič - na - ja pá - mjať, vič - na - ja pá - mjať,
 bla-žen-nyj po-kój, vič-na-ja pá - mjať.

ilí

Vič-na - ja pá-mjať, vič - na-ja pá-mjať, vič - na-ja pá-mjať,
 bla-žen-nyj po - kój, vič - na-ja pá-mjať, vič - na-ja pá-mjať.